

Almeer dan zeven weken strijden schoonmakers voor een betere cao. Hun eis, vier procent meer loon in twee jaar, is afgewezen. Het eindbod van de werkgevers lag 1,5 procent lager. Volgens een onderhandelaar van FNV bondgenoten gaat het dispuut over niet meer dan twee dubbeltjes per uur. Na ludieke en aandachtgenererende acties als brieven voor Tweede Kamerleden en kindertekeningen voor koningin Beatrix, gingen twintig protesterende schoonmakers begin april het dak op van schoonmaakbedrijf CSU, één van de grootste schoonmaakbedrijven van Nederland. Deze actie volgde op een uitspraak van een onderhandelaar van de werkgeversorganisatie OSB dat de schoonmakers met hun eisen het dak op konden. Inmiddels zijn twee onafhankelijke bemiddelaars gevraagd om de vastgelopen onderhandelingen vlot te trekken en ik weet zeker dat partijen er uit gaan komen. De kiem voor dit conflict ligt bij de vermaledijde en doorgeslagen

aanbestedingenaanpak. Naast aannemers, uitzend- en trainingsbureaus moeten ook schoonmaakbedrijven aan deze aanbestedingengekte mee doen, willen zij graantjes mee kunnen pikken. Veel organisaties schrijven er scherp in om klussen te krijgen en zien daarna wel. Volgens Ron Meyer van FNV bondgenoten schrijft CSU structureel te laag in bij aanbestedingen. Met het uurtarief dat zij opdrachtgevers in rekening brengen, kan volgens hem nooit de cao worden nageleefd. Omdat aanbestedingen uiterst geheim zijn, weet ik niet of hij de waarheid spreekt. Maar als woordvoerder Erwin Vos van CSU zegt dat zijn bedrijf nu eenmaal te maken heeft met opdrachtgevers die voor een dubbeltje op de eerste rij zitten en niet veel voorschoonmaakwerk willen betalen, zou het dus waar kunnen zijn. Als we deze lijn doortrekken, moet de oplossing voor dit loonconflict voor een deel bij de opdrachtgevers gezocht worden. Midden in hun eigen rommel zittend, wassen zij hun handen in onschuld en stellen zij op dit moment dat

schoonmaakbedrijven nu echt aan zet zijn. Met een dergelijke stellingname vegen organisaties als Schiphol en de NS dus hun eigen straatje schoon. Maar als zij dit gezegde net zoals de stakende schoonmakers eens letterlijk op pakken, zullen zij de salariswens van de schoonmakers voor meer schoon loon in het handje vast gaan begrijpen. In plaats van de salariseisen van hun werknemers van tafel te vegen, zou CSU de focus moeten verplaatsen richting de opdrachtgevers. Paul Rosenmöller, sinds 2005 lid van de Raad van Commissarissen van CSU, zou hierbij een rol kunnen spelen. Want als er iemand ervaring heeft met onderhandelen (en trouwens ook met staken) is hij het wel. Omdat hij nu aan de andere kant van de onderhandelingstafel zit, zal hij ongetwijfeld achter de schermen druk bezig zijn met deze meer structurele oplossing. Ook zal hij de oplossing van dit salarisconflict zeker niet bij de arbeiders zoeken. Want net zoals in de politiek is het toch de vervuiler die betaalt? Een vier omdat ik twijfel, de politiek is het bedrijfsleven niet. JJ